alle mulige forskellige Ordninger i de store Fag, Ordninger, gennem hvilke man gennem en Fordeling af Overarbejdstimerne kommer op paa indtil 250 aarlige Overarbejdstimer. Heroverfor vil jeg tillade mig at erindre om, at den højtærede Regerings Forslag nævner 50 — der er her en væsentlig Forskel. Der er Byggefag i Frankrig, der er oppe paa baade 300, 350 og 400 Overarbejdstimer, og det er sket ikke alene gennem Dekreter, men ogsaa gennem gensidige Overenskomster og Aftaler mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Man faar altsaa et besynderligt Indtryk af 8 Timers Arbejdsdagens Indførelse i et saa stort Land som Frankrig.

For Belgiens Vedkommende er der ingen Tvivl om, at man ikke gaar med til nogen Ratifikation, forinden i alt Fald Tyskland er gaaet med dertil. For Polens Vedkommende er der stadig Undtagelser oppe i Øvre-Schlesien i de store Virksomheder dèr, naturligvis fremkaldt af de Forhold, der raader i Tyskland. Saa er der Estland, Italien og Østrig, der har betinget Ratifikation, der først træder i Kraft, naar England, Frankrig og Tyskland har ratificeret. Det er under de forhaandenværende Omstændigheder jo ikke uvæsentlige Reservationer, som de paagældende Lande her har taget; for Østrigs og Estlands Vedkommende kræves ogsaa Belgiens og Italiens Ratifikation. Det er jo meget godt at kunne sige, at alle disse forskellige Lande har vedtaget Konventionsforslagene, men man maa ogsaa se paa, hvorledes de har vedtaget dem, de Betingelser, der er knyttet til Vedtagelserne, og som faktisk gør Ratifikationen ganske illusorisk.

Jeg tror ikke alene, det vil være forsvarligt, men jeg tror, det vil være en Pligt overfor vor Økonomi, overfor Virksomhederne herhjemme, om man saa Tiden lidt an, ventede og saa, hvorledes Udviklingen bliver i de Lande, som vi dog til syvende og sidst økonomisk er i saa høj Grad afhængige af. Jeg tror, det vilde lidet baade de paagældende Erhverv i Danmark, om vi ogsaa i dette Tilfælde skulde prøve paa at gaa i Spidsen, jeg tror, det vilde i ringe Grad baade det Parti, hvis Regering er saa ivrig for disse Konventioner. Det er muligt, at det fagligt set kunde betyde en vis Lettelse, det var altid rart at faa det Stridspunkt taget ud af Forhandlingerne, saa kunde Arbejderne med saa meget større Magt kaste sig over særlig Lønspørgsmaalet. Den højtærede Socialminister smiler lidt af det, men jeg tror nu alligevel, at den Betragtning har nogen Værdi i faglige Sammenslutninger. Men hvis vi skal se paa Arbejdernes Interesse som Helhed, se paa Virksomhedernes Evne til at betale de paagældende Arbejdere deres velfortjente Løn, tror jeg, vi skal være meget varsomme med at lovgive paa dette Omraade og ikke rent se bort fra, at en Lovgivning af den Art, som den højtærede Regering har lagt paa Bordet, selvfølgelig vilde medføre utallige Omgaaelser og Brud, som vi har haft saa mange af, saa snart vi kom ind paa en Regulering imod Naturen, havde jeg nær sagt. Og der er dog heldigvis endnu noget, som hedder Trang til Arbejdsfrihed i den menneskelige Natur.

Jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig netop af Hensyn til Landets økonomiske Tilstand at fraraade, at man støtter eller stemmer for disse 4 Lovforslag.

Dahlgaard: Den ene af de foreliggende Konventioner, der angaar en ugentlig Hviletid i industrielle Virksomheder, fastslaar som Princip en ugentlig Hviledag paa 24 Timer for Personer, der er beskæftiget i Haandværks-, Industri- og Transportvirksomheder, og at denne Hviledag saa vidt muligt skal falde sammen med Søndagen. Konventionen giver samtidig Adgang til Undtagelser fra Princippet, i Virkeligheden i fuldkommen ubegrænset Omfang. Det var dette Punkt i Konventionen, der førte nu afdøde Gustav Philipsen til at tage Afstand fra Konventionen, idet han mente, at Konventionen, naar der var Adgang til ubegrænsede Undtagelser, var uden Værdi. Konventionen bestemmer endvidere, at naar der gøres Undtagelser, skal der ydes en anden Hviledag som Erstatning.

Konventionens Bestemmelser er i nøje Overensstemmelse med den tidligere Regerings Standpunkt, og det undrede mig derfor at høre det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen saa afgjort afvise al Forhandling om dette Spørgsmaal. Det var den tidligere Regering, som paa „Det internationale Arbejdsbureau"s Forespørgsel om dens Stilling, forinden Konferencen blev holdt, svarede, at den i alle Enkeltheder kunde tiltræde en Konvention af det Indhold, som nu foreligger her til Behandling, hvorefter de delegerede, der var udsendt af Ministeriet Neergaard, stemte for Konventionen i Genève.

En Vedtagelse af denne Konvention vil ikke betyde nogen Ændring i Forholdet for de Virksomheder, som i Øjeblikket er underkastet Fabrikloven og Bageriloven, idet der her i Forvejen er paabudt Søndagshvile. Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i al Almindelighed nævnte,